

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

זאת היא השליחות של תלמידי ישיבת תומכי
תמימים - שהתמימים יצילו המצב של כלל
ישראל מאלו "אשר חרפו עקבות משיחך"

ראה עמוד 12

ערב שבת קודש פ' כי תבוא, ט"ו אלול
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תפג

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות

החתן הת' הרב יצחק אלחנן הלוי שיחי'
והכלה מרת דבורה רבקה תחי'

שגלוב

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ,

ביום א', כ"ז מנחם-אב, ה' תהא שנת סגולות גדולות

"ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות"

ולזכות

הוריהם

הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוגתו מרת דבורה שיחיו שגלוב
הרה"ת ר' פרץ סיני הכהן וזוגתו מרת שיינדל מלכה שיחיו בלסברג

זקניהם

הרה"ת ר' שניאור זלמן הלוי וזוגתו מרת אסתר שיינדל שיחיו שגלוב

הרה"ת ר' צבי וזוגתו מרת צבי' שיחיו פקר

ר' יהושע ישעי' הכהן וזוגתו מרת ח' שרה שיחיו בלסברג

ר' ארי' לייב וזוגתו מרת רייזל שיחיו טייצמן

הרבנית מארייאשא תחי' שגלוב

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

"וענית ואמרת": עד מתי?! / משיחות ש"פ תבוא, כ"א אלול ה'תנש"א

7 זמן הגאולה

איפה הוא הי' בט"ו אלול? / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

11 "המעשה הוא העיקר"

לפרסם שכבר "כלו כל הקיצין" / הוראות למעשה בפועל

12 ניצוצות של משיח

התמימים יצילו המצב / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה ומשיח

13 "בזכות נשים צדקניות"

בדורותינו כמה מתפקידי בעה"ב עברו לידי עקרת הבית / תפקיד הנשים בהבאת הגאולה

14 כתי"ק - פרסום ראשון

מתי נתחייבו ישראל בביכורים / מענה כ"ק אד"ש מה"מ לשאלת המניחים בפרשתנו

המדור "דבר מלכות" מוקדש לעילוי נשמת ר' יוסף ארי' לב בן משה באר ע"ה ולעילוי נשמת אשתו מרת השא בת נטע אורי ע"ה זיסק יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה ולזכות כל משפחת זיסק שיחיו - לברכות עד בלי די

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04) דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

ולתעורר את המעורבות

קריאת מערכת יחי המלך

לארץ" - "פני" לאחר ירושה וישיבה העשה מצוה זו שהרי בשכרה חכנס לארץ

לענן שם את המסך בספרי וילקוט "עשה מצוה האמורה בענין שבשכרה חכנס מירד לאחר ירושה וישיבה" (ותולדה אדם לספרי ר"פ חנוא, ועד"ז מפרש בז"ח לילקוט ר"פ חנוא (וכ' שם ב' פירושים "פני" שמיד יבואו לארץ, וכ"א פני

ולתעורר שעי"ד הפי' בהערה דמיד תבוא אל הארץ מפורש גם בז"ח רענן (מהמג"א) בקיצור בלקו"ש ח"ט ע' 152 הערה 2).

מצו"ב צילום מהערה כ"ק אדמו"ר שליט"א בלקו"ש ח"ט ס"ט ע" 603 (וכן מפורש והעבודה שכמדוה"ג וע"פ סדר - לאחר ירושה וישיבה כו'.

הדיעות בעבודה האדם, העבודה ד"מיד" - בחי' מורה אני שהוא כחאי' דיילוג, כבגמ' קדושי' לז"ב, ולא כמו שרצו להגי' בספרי, ובשיחה ב' נתבאר ב' שלדעה הספרי נחתינו בניכורים תיכף כשנכנסו לארץ לפני ירושה וישיבה (ולא

כמה שנחבאר בהחלוצות בדברי' הספרי ר"פ חנוא "אין והי' אלא מיד",

כס"ד.

יצאנו: 1992 (1992)

מתי נתחייבו ישראל בביכורים

בקשר עם פ' השבוע - פ' תבוא, הבאנו בזה צילום נדיר (מוקטן) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלת המניחים בשיחת ש"פ תבוא, ח"י אלול ה'תשמ"ג

(הקטע שלפנינו נדפס (בשילוב המענה) ב'התוועדויות' תשמ"ג ח"ד ע' 1984)

להלן פענוח המענה (הכתי"ק בא בהדגשה):

על מה שכתבו "שלדעת הספרי נתחייבו בביכורים תיכף כשנכנסו לארץ לפני ירושה וישיבה" - כתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בראש העמוד: **(1) לדעת - כמה גדולי ישראל () שמפרשים כן.** [הסוגריים הריקים נועדו למניחים לציין המקורות בדיוק (ראה צפ"נ עה"ת ריש פרשתנו. וש"נ)].

את מה שכתבו המניחים בשאלתם "מצו"ב צילום מהערת כו" - הקיף כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א וכתב בתחתית העמוד: **יוסיפו בהערה - השמטה ציון.**

בסמוך לזה כתב למניחים: **אמרת וכו"פ שרצונם שכל הפי' יהיו דוקא בשיטה ופי' אחד א"א היא.**

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' **שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן** נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס - לסדר "ואתם תהיו לי ממלכה כהנים וגוי קדוש" יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

●

המדור "ניצוצות של משיח" מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת **רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק** נלב"ע ביום ו' עש"ק פ' ויגש - אחר הצות היום - ו' טבת ה'תשס"ב יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

ברכות מזל טוב

לחתן התמים **שניאור זלמן שי קעניג** והכלה המהוללה מרת **נועה תחי' דוד** לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת

יה"ד שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - וזהו תורת החסידות

"וענית ואמרת": עד מתי?!

היות שה"וענית ואמרת" בא מיהודי - שהוא "ביכורים" לה', "כולא חד" עם הקב"ה, וה"וענית ואמרת" נאמר "לפני הוי' אלקיך" - מובן שה"וענית ואמרת" יש בכחו להביא את הגאולה בפועל ● בלשון המשנה - "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו" - רצונו של הקב"ה הוא רצונו של יהודי ורצונו של יהודי הוא רצונו של הקב"ה - יש בכחו של יהודי (לפעול שהקב"ה י)בטל את הגלות ויביא את הגאולה תיכף ומיד ממש! ● זה שהקב"ה עשה גלות הוא בכדי לעורר את עבודת בני"י לגלות בעולם אך שהם "ביכורים" לה', ואיך "ישראל וקוב"ה כולא חד", ועי"ז - לבטל מיד את הגלות ● משיחות ש"פ תבוא, כ"א אלול ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית

א. [.] אע"פ ש"תבוא (אל הארץ)" הוא הכנה והקדמה לקיום המצוות בכניסה לארץ ישראל - אבל בהיותם פעולה וסדר עבודה דבני"י, יש בזה ("תבוא") גופא תכלית לעצמו (נוסף לזה שזוהי הקדמה להבא לאח"ז), שכולל (בפרט זה) את כל עניני העבודה.

וזהו גם התוכן דתיבת "תבוא" עצמה: גם בתחלת עבודתו של יהודי, כאשר הוא אוהז רק ב"תבוא" (עוד קודם שמקיים מצוה) - צריך הוא "להכנס" (תבוא) בזה **בפנימיות**, בידעו שב"תבוא" גופא נמצאת תכלית העבודה ברגע זה, שכוללת - ונותנת רק הכח - לעשות את העבודה שלאחרי זה: "וירשתה וישבת בה", והמצוה דהבאת ביכורים ומקרא ביכורים, עד - כללות קיום הברית בהמשך הפרשה.

(2) ראה סה"ש תנש"א ח"ב ע' 811 הערה 22.
 (3) ספרי ריש פרשתנו.
 (4) ראה סה"מ תרצ"ו שו"ס ע' 141 ואילך. תרח"ץ ס"ע סו. סה"מ אידיש ע' 75. 129. וראה לקוטי מהרי"ל הל' ימים הנוראים. ל"ת האריז"ל עה"פ ובכתה גו' ירח ימים (תצא כא, יג). טווא"ח ר"ס תקפא. לקו"ת פ' ראה לב, א.

(1) ראה לקו"ש ח"ט ע' 245.

בדורותינו כמה מתפקידי בעל הבית עברו לידי עקרת הבית

אסרו חג השבועות, ה'תשכ"ה. ברוקלין נ. י.

תלמידות המסיימות ב"ס היסודי "בית רבקה" בכפר חב"ד בארצנו הקדושה ת"ו ה' עליהן תחינה

ברכה ושלוש!

בנועם קבלתי מכתבן בקשר עם סיומן ב"ס היסודי בדרך מעברן לב"ס העל-יסודי דבית רבקה, ויהי רצון שיהי' בשעה טובה ומוצלחת.

והרי באים אנו מזמן מתן תורתנו, אשר, כידוע, הי' בזה לנשי ובנות ישראל חלק בראש, כסיפור התורה וביאור חכמינו ז"ל, אשר קודם נתינת התורה ציוה הקב"ה את משה רבנו לפנות תחילה לנשי ובנות ישראל ולקבל הסכמתן. כדיוק הכתוב: כה תאמר (תחילה) לבית יעקב (אלו הנשים), ותגיד (אח"כ) לבני ישראל (אלו האנשים). ובודאי אשר המענה "נעשה ונשמע" הי' על דרך זה, שהנשים נתנו הסכמתן תחילה ובלבב שלם ונפש הפצה.

ובכל שנה ושנה בזמן הזה מתחדשים הענינים בתוספת אור וכוח וסיוע מלמעלה. ואם בכל הדורות כך, על אחת כמה וכמה בדורותינו אלו, אשר מכמה סיבות ותנאי הזמן הנה כמה תפקידים שהיו בעיקרם מתפקידי בעל הבית, הבעל והאב, עברו לידי עקרת הבית ואם הבנים, שמשום כך מוכרת הינוך מיוחד והכנה מיוחדת לבנות ישראל. שזהו תפקידו של ביה"ס "בית רבקה" מיסודו של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע. ואשרי חלקן שזכו להיות תלמידות ומהונכות במוסד הינוך נעלה זה.

ויהי רצון אשר חפץ ה' בידן יצליח להיות דוגמא מוצלחת ובנות ישראל למופת, לרוב נחת אמתי להוריהן ומוריהן שיחיו.

בברכה להצלחה מופלגה ולבשורות טובות.

(מתוך אגרות קודש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א חכ"ה ע' רכב-ג)

המדור מוקדש לע"נ האשה מרת **רבקה** בת הרה"ת ר' **צבי** ע"ה - נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב י"הר' שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה"ת ר' **שמואל** שי' והרה"ת ר' **יעקב** שי' **שפריצער**

חודש אלול - ר"ת "אני" לדודי ודודי לי"6
- הוא זמן שבו כל יהודי מרגיש קרוב להקב"ה, וקירבה הקשורה עם אהבה, כמודגש בהביטוי "דודי"7. וכמשל הידוע של אדמו"ר הזקן8, שבחודש אלול הקב"ה הוא כ"מלך בשדה", "ואז רשאיין (ויכולים) כל מי שרוצה להקביל פניו והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם", וכל אחד יכול לבקש ממנו כל מה שהוא צריך,

ובזה מודגש עוד יותר התוכן ד"ביכורים" - התאחדות בני" עם הקב"ה ומתוך קירוב ואהבה ("דודי") מצד חשיבותם של בני" אצל הקב"ה: ובנוסף לזה הרי אין בזה שום תנאים, שצריך להיות תלמיד חכם, לומד תורה או מקיים מצוות וכיו"ב, אלא "כל מי שרוצה" יכול לקבל את פניו והוא "מקבל את כולם בסבר פנים יפות". וענין זה מדגיש את המעלה העצמית דבני" - בהיותם "ראשית תבואתה" דהקב"ה - הרי הם מאוחדים עמו באהבה עמוקה (מבלי הבט על מעמדם ומצבם בגלוי ובחיצוניות).

וענין זה נמצא בהדגשה יתירה בכך ש"אני לדודי ודודי לי" (ר"ת אלול) מתחיל ב"אני" - עצם המהות של יהודי, כפי שהוא נמצא ב"אני" (מציאותו) שלו, בכל מצב שהוא - הרי הוא נמשך ומתקשר מעצמו (באתערותא דלתתא) עם "דודי" (הקב"ה), וזה ה"אני לדודי" דוקא מביא אח"כ גם את ה"דודי לי",

הקשר והאהבה דהקב"ה לבני" וכמ"ש10 "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם": עי"ז ש"לב האדם" התחתון משתוקק באהבה "לאדם" העליון - "אני לדודי", הרי זה מביא אח"כ את ה"דודי לי" ד"לב האדם" העליון "לאדם" התחתון.

ויש לומר, שזה שיש בכחו של יהודי (כפי שהוא במעמד ומצב ד"אני") לפעול (עד גם לעורר את ה"דודי לי") - מבטא את כחו בהיותו "ביכורים" שמונחים "לפני ה' אלקיך", "ישראל וקוב"ה כולא חד"; ובכדי שלא יהי' "נהמא דכיסופא"11, ה"ז בא בגילוי עי"ז שיהודי נמצא למטה בעולם שמעלים ומסתיר על שייכותו הגלוי' עם הקב"ה, בכדי שהוא - ע"י **עבודתו** ("אני") - יגלה זאת.

עד שזה מביא גם שלימות בקיום התומ"צ - כמרומז בחמשת הראשי-תיבות ד"אלול" כנגד תורה עבודה וגמילות חסדים, תשובה וגאולה (כמדובר בשנים שעברו12) - כמרומז במלה "לב"13 (מקום משכן האהבה ד"דודי" (אהבה) - "לב האדם לאדם"), שהוא בגימטריא כ"ב בצירוף י', ויש לומר שזהו כנגד כ"ב אותיות התורה שמתגלים ע"י עשר כחות הנפש דיהודי, שע"י נעשה ביחד - "לב" - ישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד, שאז ישנה שלימות גילוי ההתאחדות ד"לב האדם לאדם", "אני לדודי ודודי לי".

ג. ומזה ישנו לימוד לפועל - בנוגע לחשבון הנפש שכל אחד צריך לערוך בחודש אלול על העבודה דשנה שעברה, על מנת

(5) שה"ש ו, ג.
(6) אבודרהם סדר תפלת ר"ה ופירושה פ"א. סדר היום (בסדר ר"ח אלול). הנסמן בסה"מ מלוקט ח"ב ע' פב הערה 67.
(7) ראה ב"ח לטור שבהערה 4.
(8) לקו"ת שם.
(9) הוספת-ביאור כ"ק מו"ח אדמו"ר בסה"מ ה'ש"ת ע' 167.

(10) משלי כז, יט.
(11) ראה ירושלמי ערלה פ"א ה"ג. לקו"ת צו ז, רי"ש ע"ד.
(12) לקו"ש חכ"ט ע' 272 ואילך. וש"נ.
(13) ולהעיר, שהמשל דמלך בשדה הוא בלקו"ת דף לב.

התמימים יצילו המצב

[. .] זוהי ההוראה משיעור תהלים דיום י"ח בחודש, שבסופו מדובר אודות אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", דלא זו בלבד שאין מחכים שמשיח יבוא "נאו" ממש ("אט אט קומט משיח") כי נמצאים אנו ב"עקבות משיחך", אלא עוד זאת, הם **מחרפים** "עקבות משיחך".

וזאת היא השליחות של תלמידי ישיבת תומכי תמימים (שנתייסדה ביום ח"י אלול, כנ"ל) – וכשיחת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע הידועה "כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו" [שכ"ק מו"ח אדמו"ר חזר עלי' גם פה בארצות הברית בקשר להתייסדות ישיבת תומכי תמימים דארצות הברית] – שהתמימים יצילו המצב של כלל ישראל מאלו "אשר חרפו עקבות משיחך".

דלא זו בלבד שאצלם מאירה האמונה בביאת המשיח בכל תקפה, אלא עוד זאת, שהם שפיעו גם על בני"ש שבסביבתם להאמין ולחכות לביאת המשיח (שזהו תפקידם של תלמידי ישיבת תומכי תמימים – להיות "נרות להאיר").

(משיחת ח"י אלול ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

צבא מיוחד בעל כחות מיוחדים שילחם עמהם ויבטלם

ידועה השיחה של כ"ק אדנ"ע (שנמסרה ונדפסה עוה"פ ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) בענין של "כל היוצא למלחמת בית דוד", שבה נתבאר תפקידם של תלמידי התמימים, ונקודת הדברים – שכיון שב"עקבות משיחך" ישנם אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", יש צורך בצבא מיוחד בעל כחות מיוחדים שילחם עמהם ויבטלם, וזהו תפקידם של תלמידי התמימים, "חיילי בית דוד", אשר, ע"י עבודתם בגילוי והפצת אור החסידות (יפוצו מעינותיך חוצה) פועלים בביאת המשיח בפועל ממש.

(משיחת ליל ועש"ק פ' תבוא, ט"ו אלול ה'תשמ"ט – בלתי מוגה)

התייסדות ישיבת תו"ת מוסיפה עוד יותר בוודאות ד"תבוא אל הארץ"

תלמידי תומכי תמימים הם "חיילי בית דוד", שתפקידם ללחום עם אלו "אשר חרפו עקבות משיחך" ("התאחרות משיחך שמתאחר לבוא ואומרים שלא יבוא לעולם"), כדברי המדרש: "אם ראתי דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח, מה טעם, אשר חרפו אויביך ה' אשר חרפו עקבות משיחך, וכתיב בתרי' ברוך ה' לעולם אמן ואמן", אשר, מלחמה זו נעשית ע"י גילוי אור החסידות (גילוי האור דמשיח בן דוד), וחיזוק האמונה בגאולה השלימה ע"י משיח צדקנו [. .]. ונמצא, שהתייסדות ישיבת תומכי תמימים בט"ו אלול מוסיפה עוד יותר בבירור ובוודאות ד"תבוא אל הארץ . . וירשתה וישבת בה", תיכף ומיד.

(משיחת ש"פ תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

להשלים את החסר או את מה שלא נעשה בשלימות; וגם לערוך הכנות מתאימות לעבודת השנה הבאה:

בהתחשב בכך שכל יהודי הוא "ביכורים" שאותם צריכים להביא "לפני הוי' אלקיך" בבית המקדש, וזה צריך לחדור בכל חייו, גם בעניני החול שלו – לא רק בימי השבת וימים טובים, לא רק בחודש אלול וחודש תשרי (המרובה במועדות¹⁴), אלא במשך כל השנה – מובן עד כמה צריך הוא להזהר בכל מה שהוא עושה.

אפילו כאשר מדובר אודות מחשבה, דיבור או מעשה יחיד שנוראה פחות ערך בהשוואה לשאר מחשבותיו, דיבוריו או מעשיו – אבל כאשר מתבונן בזה כראוי, שגם המחשבה, דיבור או מעשה הוא חלק מ"ביכורים" שמובאים לבית המקדש, לפני ה' אלקיך – והכהן אשר יהי' בימים ההם מקפיד על כל תנועה שלו – ודאי שישתדל ויתחזק שכל דבר הכי קטן, כל פרט בהנהגתו, ייעשה במלוא תשומת הלב והזהירות.

ואם כן הוא בכל ימי השנה, ה"ז כמה פעמים ככה האחריות והזהירות – ביחד עם הזכות – בעמדנו בחודש אלול, חודש החשבון דכל השנה שעברה, וחודש ההכנה לכל השנה הבאה, ובפרט בשנים-עשר הימים האחרונים דחודש אלול שהם כנגד י"ב החדשים, יום לחודש¹⁵ – מובן עוד יותר, עד כמה צריכים לייקר כל רגע ביום (בהיותו כנגד חודש שלם), בעשיית חשבון הנפש המתאים וההכנה לשנה הבאה!

ובפרט שנוסף על חודש הסגולה דאלול –

16 ספר יצירה פ"א מ"ד. וראה סה"מ תרנ"ט ע' עד ואילך. ובכ"מ.

14 ראה ב"י א"ח סתצ"ב (ד"ה ומ"ש). שו"ע אדה"ז שם ס"ב.

15 סה"ש תש"ג ע' 177. 179.

הרי זו שנת סגולה תנש"א, ר"ת הי' תהא שנת נפלאות אראנו, והכנה לשנת תשנ"ב, ר"ת תהא שנת נפלאות בכל, ויש להוסיף בינה – עם מעלת הבינה לגבי חכמה (ראי', אראנו), וחיבור שניהם יחד – הבן בחכמה וחכם בבינה, כמבואר בכ"מ¹⁶.

ונוסף על עבודת עצמו בכל הנ"ל, צריכים לדאוג גם להשפיע על יהודים אחרים שמסביבו שגם הם יעשו את עבודתם בשלימות בחודש אלול, ובימי הסליחות, ואח"כ גם בחודש תשרי.

ועוד ועיקר – לעורר שוב אודות ההשתדלות לספק את צרכי החג לכל המצטרפים בזה, ולפני זה – הצרכים דראש השנה ("אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו"¹⁷), ועד"ז בימים שבינתיים ובמשך כל חודש תשרי.

ד. בכל הנ"ל נוסף לימוד מיוחד בנוגע להגאולה, שצריכה לבוא תיכף ומיד ממש (ע"פ כל הסימנים):

השלימות ד"תבוא אל הארץ" (וקיום מצות ביכורים בפשטות) תהי' בגאולה האמיתית והשלימה, כפי שהי' "כימי צאתך מארץ מצרים"¹⁸, כמדובר בפרשת ביכורים.

כיון שזהו ענין הכי עיקרי שהזמן גרמא – כי ע"פ כל הסימנים היתה הגאולה צריכה לבוא כבר לפני זמן רב – מובן שה"וענית ואמרת לפני ה' אלקיך", ובפרט בחודש אלול כאשר "רשאיין כל מי שרוצה להקביל פניו והוא מקבל את כולם בסדר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם" – צריכה להיות בקשה

16 ספר יצירה פ"א מ"ד. וראה סה"מ תרנ"ט ע' עד ואילך. ובכ"מ.

17 נחמ"י ה, י.

18 לשון הכתוב – מיכה ז, טו.

לפרסם שכבר "כלו כל הקיצין"

ההוראה מכל האמור לעיל – למעשה בפועל:

ימים אלו – מט"ו אלול עד ח"י אלול (וכן הימים הסמוכים אליהם) – הם "ימי סגולה" לפעול בהפצת היהדות והמעיינות חוצה כדי להחיש את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש.

ולכן, ראוי ונכון שבכל מקום ומקום יערכו התוועדות עבור כל אחינו בני",

– אשר, בימינו אלו, לאחר תכלית הריבוי והפצת המעיינות חוצה, אין לך אדם מישאל שלא קיבל השפעה מסוימת (באיזה אופן שהוא) באמצעות פעולתה של ישיבת תומכי תמימים שהעמידה "חיילי בית דוד" שמפיצים תורה ויהדות בכל קצוי תבל –

שבהם יעוררו אודות חיזוק והוספה בכל עניני יהדות, תורה ומצוות, ובאופן של התחדשות – "בכל יום יהיו בעיניך **חדשים**"²,

כולל ובמיוחד עניני העבודה חודש אלול, אשר, בר"ת ד"אלול" מרומזים כל עניני העבודה בג' הקיין דתורה עבודה (תפלה) וגמ"ח, בהקדמת התשובה, וכן ענין הגאולה (כמדובר בארוכה בהתוועדות שלפנ"ז)³,

והדגשה מיוחדת – בנוגע לחיזוק האמונה בביאת המשיח (בניגוד לאלו "אשר חרפו עקבות משיחך"), לפרסם ולהודיע שכבר "כלו כל הקיצין"⁴, ובמילא, "עמדו הכן כולכם"⁵ להכנס לארץ – "תבוא אל הארץ... וירשתה וישבת בה" – **תיכף ומיד**, עי"ז שמסיימים את הבירורים האחרונים דזמן הגלות, ובלשון הידוע⁶: לצחצח את הכפתורים⁷ של בגדי השרד לקבל פני משיח צדקנו.

ובמקומות אלו אשר מסיבות שונות לא יספיקו לערוך התוועדות אלו לפני ח"י אלול – ישלימו זאת לאחר ח"י אלול, בסמיכות הכי אפשרית, ובאופן ד"כפלים לתושי"⁸.
(משיחות ש"פ תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

חידוש ההתהוות מאין ואפס ממש בכל רגע ורגע, אשר, עי"ז נקל יותר לקיים את ההוראה ד"בכל יום (ובכל רגע) יהיו בעיניך **חדשים**", "חדשים" ממש, מכיון שברגע זה נתהווה מציאותו מאין ואפס ממש.
3) שיחת ש"פ ראה, מבה"ח אלול.
4) סנהדרין צז, ב.
5) ל' כ"ק מו"ח אדמו"ר במכתבו – נדפס ב"סה"מ קונטרסים ח"ב שצז, ב. אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט.
6) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
7) שענינם **להבר** שני צדדי הבגדים.
8) ל' הכתוב – איוב יא, ו. וראה שמו"ר רפמ"ו.

1) ובכל אופן של השפעה – ישנו התוקף (והעצם) דתו"ת, כי השפעת המעיינות (עי"ת תו"ת) היא באופן דחכמה בינה ודעת, קו האמצעי, בריח התיכון שמבריה מן הקצה אל הקצה, "שמתחילת המשכנו עד סוף סיומו הוא כדבר א' ממש" (המשך תער"ב פס"ב, וראה גם שם פק"ד. ובכ"מ).
ולהוסיף, שענין זה שייך במיוחד ל"תומכי תמימים" – כי "תוקף התמימות... הוא בכל הכחות עד העשי" בפ"מ... והוא בבחי' התוקף ביותר כמו בעצם נקודת הרצון ממש בלי שום שינוי כלל וכלל" (המשך הנ"ל פפ"ב).
2) פרש"י **פרשתנו** כו, טז. ולהעיר מתורת הבעש"ט – שמביא רבינו הזקן בהתחלת שעהיוה"א – אודות

– ענין הגלות הרי אינו שייך לבני" כלל וכלל. כיון שמקומו של יהודי הוא – סמוך על שולחן אביו²³, "לפני ה' אלקיך" בבית המקדש. וזה שהקב"ה עשה גלות הוא בכדי לעורר את עבודת בני" לגלות בעולם איך שהם "ביכורים" לה', ואיך "ישראל וקוב"ה כולא חד", ועי"ז – לבטל מיד את הגלות, ולהוציא את כל הענינים הטובים והנעלים שנמצאים בגלות, עד – לעשות מ"גולה" שתהי' "גאולה" (עי"י גילוי האל"ף דאלופו של עולם – הכוונה העליונה – בגלות²⁴), המעלה דתשובה שבאה ע"י הירידה בגלות.

ואע"פ ש"אחטא ואשוב כו' אין מספיקין בידו לעשות תשובה"²⁵ – אבל הקב"ה שלח את בני" לגלות ("לא ברצוננו הלכנו לגלות כנ"ל) – אלא זה בא עי"ז ש"נורא עליה על בני אדם"²⁶ רק בכדי להעלות את בני" למעלה יותר; ובמילא, עי"י "ועניית ואמרת" דבני" יש בכחו לבטל את ההעלם וירידה לפי שעה דגלות, ולהכניס ולגלות בזה את האל"ף – אלופו של עולם – הגאולה האמיתית והשלימה.

ויהי רצון, שע"י ה"ועניית ואמרת" דיהודי, שמבקש וצועק להקב"ה: אנא רחם והוצא כבר את בני" מהגלות, והבא את הגאולה האמיתית והשלימה עי"י משיח צדקנו –

ויהי רצון מהשם שזה יפעל את פעולתו, ויביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, וכל בני" הולכים – "תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה וירשתה וישבת בה, ולקחת מראשית כל פרי האדמה גו",

"ועניית ואמרת" – שיהי' תיכף ומיד ממש.

23) ראה ברכות ג, סע"א.
24) ראה לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ.
25) משנה סוף יומא.
26) תהלים ס, ה. תחנומא וישב ד.

מיוחדת "עד מתי"?!... שתבוא כבר הגאולה בפועל ממש!

והיות, שה"ועניית ואמרת" בא מיהודי – שהוא "ביכורים" לה', "כולא חד" עם הקב"ה, וה"ועניית ואמרת" נאמר "לפני הוי' אלקיך" (כולל בפירושו לפני – בפנימיותו, כנ"ל) – מובן שה"ועניית ואמרת" יש בכחו להביא את הגאולה **בפועל** [כפי שה"ונצעק אל ה"י" בגלות מצרים "וישמע ה' את קולינו גו' ויוציאנו ביד חזקה גו' ויביאנו גו' ויתן לנו את הארץ הזאת"], עד יתירה מזה – ש"טרם יקראו ואני אענה"²⁰: היות שישנה המציאות דקורא (יהודי), והוא נמצא במצב ד"יקראו", אין הקב"ה ממתין עד שתהי' הקריאה בפועל, אלא **טרם** יקראו ואני אענה".

ואע"פ שידוע פתגם רבותינו נשיאינו (שנדפס ומפורסם²¹), ש"לא ברצוננו הלכנו לגלות ולא ברצוננו נצא מהגלות, אלא ברצון ה' כו" – הרי זה מדובר כפי שיהודי נמצא עם הרצון הפרטי שלו ("רצוננו", שהוא נפרד ח"ו מרצון ה') בעולם הזה הגשמי בעובדין דחול וכו'; אבל כפי שיהודי הוא "חד" עם קוב"ה, ובפרט בחודש אלול (שאז יש מצב ד"אני לדודי ודודי לי") אין לו את רצונו הפרטי, אלא בלשון המשנה²² – "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצוננו" – רצונו של הקב"ה הוא רצונו של יהודי ורצונו של יהודי הוא רצונו של הקב"ה – יש בכחו של יהודי (לפעול שהקב"ה י) בטל את הגלות ויביא את הגאולה תיכף ומיד ממש!

19) פרשתנו כו, ז.
20) ישע"י סה, כד. וראה רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ז.
21) שיחת ג' תמוז תרפ"ז – נדפסה ב"סה"מ תרפ"ז ע' קצו. ובכ"מ.
22) אבות פ"ב מ"ד.

איפה הוא הי' בט"ו אלול?

הנחה: "ועד הנחת התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

א. כיון שט"ו אלול הוא יום ההתייסדות של ישיבת תומכי תמימים – מובן גודל העילוי דיום זה בקשר עם ישיבת תומכי תמימים.

כידוע גודל העילוי של יום הולדת האדם בכלל, אפילו של אינו יהודי – שאזי "מזלו שולט ועוזר לו"¹, עאכו"כ של יהודי, עאכו"כ של צדיק ונשיא². ומזה מובן – גם בנוגע ליום ההולדת של ישיבה, שהוא ענין כללי ונוגע לרבים, ועאכו"כ ישיבה שנתייסדה ע"י נשיא בדורו וה"מנהל פועל" הוא נשיא דורנו³ [שכמה שהנשיא נעלה, פעולותיו נעלות יותר, ובפרט פעולות הנוגעות לרבים] – שביום הולדת (התייסדות) הישיבה "מזלו גובר"⁴.

[. . .] מובן, שהוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר כיצד לנצל את יום ההולדת חלה גם בנוגע ליום הולדת התייסדות ישיבת תומכי תמימים בט"ו אלול – שכל אלו שיש להם שייכות עם ישיבת תומכי תמימים צריכים בודאי לנצל יום זה בחגיגת יום הולדת של הישיבה, וכמובן בפשטות שזה שייך לכל אלו שלמדו שם.

ואפי' אלו שלא זכו ללמוד שם, באם הם למדו פעם ממישהו שלמד שם, גם להם יש שייכות לזה. ואפי' אם גם לזה לא זכו, אזי קיבלו הארה דהארה – והיות שכאן מדובר אודות ישיבת תומכי תמימים הקשורה עם חב"ד, חכמה בינה ודעת, הנה מבוואר בכ"מ [גם בהמשך תער"ב⁵, שישנם המשלים את עצמם שעד שלא ישמעו שכך כתוב בהמשך ע"ב הם אינם מקבלים זאת...] שדעת (קו האמצעי) נמשך מלמעלה מעלה עד למטה מטה בלי שום שינוי (לא כחכמה ובינה) – ובמילא גם הארה דהארה כו' קשור עם עצם הדבר.

ואם-כן, הרי זה דבר ברור שאתמול (ט"ו אלול), אצל כל הנ"ל היתה צריכה להיות חגיגת יום ההולדת התייסדות תומכי תמימים.

ב. לכן חשבת, שבשובי אתמול מה"אוהל" אראה איך שב"770" הולכת מהפיכה ("חאָדאַראָם") – לא באופן ש"לא יעלה ולא יבוא" (מענין דהיפך השלום ח"ו), אלא מצד ה"שטורעם" של יום ההולדת.

ובפועל הי' שקט מוחלט ("שא שטיל")!...

אפילו אם אחד ישב לעצמו בבית, "אונטערן פּאָפּליץ" [לול התרנגולים שמתחת לתנור⁶], ושם הרעיש באופן שאין לתאר ("ניט שייכות צו זאָגן") שזהו ט"ו אלול יום ההתייסדות

ו"כי תבוא" בתכלית השלימות – ביאה שלימה, שהרי כיון שכתוב "תבוא" בלשון הקודש, הרי זה מגלה את התוכן האמיתי של הדבר. כידוע ששמו אשר יקראו לו בלשון הקודש של כל דבר הוא מחי' ומקיים את הדבר, כיון שלשון הקודש הוא הלשון האמיתי – והא בהא תליא: בהיותו הלשון האמיתי מגלה לשון הקודש את התוכן האמיתי של כל דבר. ומזה מובן שכאשר כתוב "תבוא" בלשון הקודש, הכוונה היא לביאה אמיתית, ביאה שלימה.

מודיעים ליהודי בפשטות, שזהו דבר בטוח שיהי' "תבוא אל הארץ", בגאולה האמיתית והשלימה, כיון שכבר סיימו הכל והכל מוכן לסעודה, כמדובר לעיל שישנה כבר ההבטחה והבעלות על ארץ ישראל מלפני-זה, ועכשיו כבר מודיעים בפשטות "כי תבוא אל הארץ", וכפי שאמרו בהפטורה של היום – "בעתה אחישנה", שהגאולה באה מיד באופן ד"אחישנה" (כדלקמן);

ועל-זה אומרים ליהודי, "כי תבוא אל הארץ", כאשר אתה תבוא לארץ ישראל בגאולה העתידה (שזהו דבר ברור, כנ"ל), תצטרך לקיים את המצוות "כמצות רצונך", שלימות המצוות, במילא צריכים לנצל את הרגעים האחרונים שלפני ה"תבוא" כדי להכין ולחנך את עצמו לזה, ע"י הוספה בהפצת המעיינות חוצה (המביאה את ביאת המשיח).

אבל בנוגע לעצם הענין ד"כי תבוא" – זהו דבר ברור שזה יהי': בכלל אומרים ש"ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב" וההיפך מזה, ואצל יהודים צריך להיות "ובחרת בחיים"; אבל בנוגע לענין ד"כי תבוא אל הארץ" בגאולה העתידה – זה לא נתן לבחירת האדם, אין לו בזה ברירה כלל, זהו דבר בטוח שיהי' "כי תבוא אל הארץ" בגאולה העתידה, כיון שלא ברצוננו הלכנו לגלות ולא ברצוננו נצא מהגלות, אלא הקב"ה יוציא אותנו משם ומי יאמר לו מה תעשה;

אבל כיון שהכוונה היא שעבודת האדם תהי' בדרך הטבע, לכן נותנים ליהודי רגע להתכונן לזה – "כי תבוא" לשון עתיד, אבל "תבוא" לשון עתיד הוא אפילו לגבי הרגע שלפני-זה, זאת-אומרת, שמיד לאחר הרגע האחרון של ההכנה וחינוך נהי' "תבוא אל הארץ". וכאמור – אין על כך ברירה כלל; יש בחירה מה לעשות לאחר ה"תבוא", אבל על עצם הענין של "תבוא" – אומר הפסוק בפשטות, הודעה פשוטה: "כי תבוא אל הארץ"!
(משיחת ש"פ תבוא ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יצחק ב"ר יחזקאל ע"ה בן זכרי' – נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

●

המדור הבא – "המעשה הוא העיקר" – מוקדש

לזכר נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

(* מובאת בקשר עם הקביעות דערב ש"פ תבוא בשנה זו בט"ו אלול. המו"ל.)
 1) ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח – בקה"ע שם.
 2) ראה לקו"ש ח"ה ע' 86 שוה"ג להערה 1. וש"נ.
 3) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ח (סה"מ תרפ"ח ע"ר).
 4) ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח ובקה"ע שם.
 5) פשט"ב, וראה גם שם פקי"ד.
 6) כן הי' ברוסאי.

דישיבת תומכי תמימים, אבל באופן ד"הצנע לכת", שאף אחד לא יידע מכך – עליו לדעת שלא זו בלבד שאין זו הכוונה של רבותינו נשיאינו, אלא זהו ה**יפך** הכוונה!

כוונת רבותינו נשיאינו וכוונת ישיבת תומכי תמימים היא: **יפוצו** מעיינותיך **חוצה**, כלומר, שלא רק ירעישו בעצמם "אוטערן פאָפליץ"... לא לשם זה ייסדו את תומכי תמימים, אלא שירעישו ("שטורעמען") **בגלוי וברבים!**

כשמגיע ט"ו אלול אי אפשר למצוא אותו...

ג. יש לו ע"כ כל מיני תירוצים, ובפרט שזה קשור עם חב"ד, הוא מוצא כל מיני הסברים מדוע לא הרעיש ביום הולדת זה. ובפרט שבשנה זו ט"ו אלול ה' בערב שבת – טוען הוא שע"פ הלכה צריכים להיות עסוקים בהכנות לשבת, ובפרט שבת פ' תבוא, הכניסה לארץ ישראל, ואם כן, אין לו זמן ללכת לנגן ניגון וכיו"ב!

אך מה עוזרים כל התירוצים הללו כאשר ה"בפועל" חסר? – הרי למדת בתומכי תמימים והיתה לך הנאה מכך שלמדת שם, עד שזה נוגע לפרנסה – אבל כשמגיע ט"ו אלול אי אפשר למצוא אותו בשום מקום...

איפה הוא?!

אמנם "כל ישראל בחזקת כשרות"⁸, והוא בודאי עסוק בדברים טובים, אבל כאשר מגיע ענין שהזמן גרמא – יום ההולדת של ישיבת תומכי תמימים שממנה אתה נהנה, צריכים לכל לראש לעשות ענין זה שהזמן גרמא.

ובפועל מסתובבים בנחת ("סטאטעטשנע") ושורר שקט מוחלט, מפחדים שאם יתעוררו, יקומו מתרדמתם ושינתם אשר בה הנשמה "עולה ושואבת לו חיים מלמעלה"⁹!

– אך זה רק "שואבת לו חיים מלמעלה" ואין זו הכוונה של תומכי תמימים, לא לשם כך גידולך! הכוונה של תומכי תמימים היא לעסוק לא רק עם עצמו ("שואבת לו"), אלא שיהי' **"יפוצו מעיינותיך חוצה"**, גם אצל אחרים!

אפשר להשלים זאת בימים שלאחרי ט"ו אלול

ז. [.] ובנוגע לפועל – בקשר ליום ההולדת של ישיבת תומכי תמימים בט"ו אלול: אע"פ שבט"ו אלול לא הרעישו – ישנו הלימוד (מכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹⁰) מפסח שני, שאף פעם לא אבוד ("עס איז ניטאָ קיין פאַרפאלן") ובמילא אפשר להשלים את חגיגת יום ההולדת בימים שלאחרי-זה.

ולהשלים ביתר שאת וביתר עוז – באופן ד"כפליים לתושי"¹¹, ובאופן ד"פסח שני", שמעלה גם את ענין החמץ, כמבואר בכ"מ שבחג הפסח כיון שלא יכולים לברר את החמץ לכן מבערים אותו, משא"כ בפסח שני ש"חמץ ומצה עמו בבית", כיון שישנו הכח להעלות את החמץ, מעיין ובדוגמת הקרבת שתי הלחם בחג השבועות¹².

וכיון שכאן לא ערכו יום הולדת, עולה החשש שגם במקומות אחרים שהיו צריכים לחגוג את יום ההולדת גם לא חגגו כדבעי – לכן יש למסור גם להם שאף פעם לא אבוד ואפשר עכשיו להשלים זאת באופן ד"כפליים לתושי".

ובפשטות – שהיום, או היום בלילה, או מחר, ויש מחר לאחר זמן [אבל ככל שיותר סמוך לט"ו אלול, כך מקבלים יותר שפע מט"ו אלול] – יחגגו את חגיגת יום ההולדת דישיבת תומכי תמימים ביתר שאת וביתר עוז, באופן ד"כפליים לתושי".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תבוא, ט"ו אלול ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

11) ל' הכתוב – איוב יא, ו. וראה שמו"ד רפמ"ו. 12) ראה לקו"ש חכ"ב ס"ע 31 ואילך. וש"נ.

מודיעים ליהודי בפשטות: דבר בטוח שיהי' "תבוא אל הארץ" בגאולה האמיתית והשלימה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

ההוראה מפרשת "כי תבוא":

אע"פ שתוכן הפרשה הוא המצוות שיצטרכו לקיימם לאחר הביאה לארץ (ולא אודות עצם הענין ד"כי תבוא אל הארץ") – נקראת הפרשה בשם "כי תבוא" דוקא – שזה מדגיש שעיקר ותוכן הפרשה (שמתבטא בשם הפרשה) הוא, שזהו דבר ברור שיהי' "כי תבוא"! ואומרים זאת ליהודי בכדי שיעשה את כל התלוי בו לחנך את עצמו ולהתכונן למצב זה בארץ ישראל.

ובנוגע לענינו – "כי תבוא אל הארץ" בגאולה העתידה (ע"י הפצת המעיינות של הבעש"ט ואדה"ז חוצה):

לאחרי שכבר הי' (בתוך כללות מעשינו ועבודתנו במשך הדורות) הפצת המעיינות חוצה ע"י הבעש"ט וע"י אדמו"ר הזקן באופן דיתפרנסון מיני', עד שאח"כ זה הגיע לחוצה שאין חוצה ממנו ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר שציוה לתרגם את פנימיות התורה בלשון כל עם ועם, באופן ד"באר היטב – בע' לשון" (כמ"ש בפרשתנו) – לכן דבר בטוח שיהי' "אתי מר" דא מלכא משיחא ובמילא **בודאי** יהי' "כי תבוא אל הארץ" (בגאולה העתידה),

7) מיכה ו, ח.

8) רמב"ם ה' קידוה"ח פ"ב ה"ב. וראה גם ה' 10) "היום יום" – י"ד אייר, פסח שני. סה"ש תש"א ע' 115.